

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань правової політики

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-35-84

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» щодо врегулювання окремих питань проходження служби у Службі судової охорони (реєстр. № 3935 від 24 липня 2020 року)

За дорученням Голови Верховної Ради України від 24 липня 2020 року Комітет Верховної Ради України з питань правової політики розглянув на своєму засіданні 16 вересня 2020 року (протокол № 35) проект Закону про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» щодо врегулювання окремих питань проходження служби у Службі судової охорони (реєстр. № 3935 від 24 липня 2020 року), поданий народним депутатом України Божиком В.І. (далі – Законопроект).

Згідно з пояснювальною запискою до Законопроекту його метою є врегулювання правових засад організації проходження служби у Службі судової охорони, уточнення й деталізації низки норм Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та інших законодавчих актів, а також забезпечення виконання Службою визначених законом завдань.

Для досягнення зазначеної мети автором пропонується внести зміни до деяких статей Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а також до законів України «Про державну службу», «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», «Про матеріальну відповідальність військовослужбовців та прирівняних до них осіб за шкоду, завдану державі», «Про військовий обов'язок і військову службу» тощо.

Розглядаючи Законопроект, Комітет з питань правової політики виходить з такого.

Відповідно до приписів Основного Закону України в Україні визнається і діє принцип верховенства права; Конституція України має найвищу юридичну силу; закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частини перша, друга статті 8).

Згідно з положеннями статті 3 Основного Закону України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед

людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Частиною першою статті 55, частиною першою статті 124 Конституції України передбачено, що права і свободи людини і громадянина захищаються судом; правосуддя в Україні здійснюють виключно суди. Право особи на доступ до правосуддя також закріплено статтею 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

Підтримання громадського порядку в суді, припинення проявів неповаги до суду, а також охорону приміщень суду, органів та установ системи правосуддя, виконання функцій щодо державного забезпечення особистої безпеки суддів та членів їхніх сімей, працівників суду, забезпечення у суді безпеки учасників судового процесу здійснює Служба судової охорони (далі – Служба) (стаття 160 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»).

Так, Законопроектом передбачається віднесення співробітників Служби до державних службовців в системі правосуддя, надання їм права утворювати професійні об'єднання та професійні спілки, відстрочення від призову на строкову військову службу на весь період служби, а також поширення на співробітників Служби дії Дисциплінарного статуту Національної поліції України. Крім того, Законопроектом пропонується вилучити із Закону України «Про судоустрій і статус суддів» норму про зарахування до стажу служби у Службі стаж служби в поліції, органах внутрішніх справ, військової служби в Збройних Силах України, Службі безпеки України, Державній прикордонній службі України, Національній гвардії України, Управлінні державної охорони України та інших військових формуваннях, утворених відповідно до закону, та врегулювати це питання підзаконними актами.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України висловило до Законопроекту окремі зауваження, зокрема, щодо поширення на співробітників Служби дії Дисциплінарного статуту Національної поліції України, оскільки відповідно до частини першої статті 161 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» Служба судової охорони є державним органом у системі правосуддя (висновок від 14 вересня 2020 року № 16/3-2020/157149).

Інститут законодавства Верховної Ради України, Служба судової охорони та Державна судова адміністрація України за результатами опрацювання Законопроекту дійшли висновків, що запропоновані зміни сприятимуть вирішенню окремих проблемних питань у діяльності Служби та підтримують прийняття Законопроекту.

У своєму висновку Національна поліція України висловила застереження щодо некоректного, на її думку, використання скорочення «поліцейський» в тексті Законопроекту.

Члени Комітету в цілому погоджуються з необхідністю внесення запропонованих змін до зазначених законів України та вважають, що зазначені застереження можуть бути, в разі потреби, виправлені під час опрацювання Законопроекту до другого читання.

Положеннями Конституції України передбачено, що права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод; основні обов'язки

громадянина; судоустрій визначаються виключно законами України, а Верховна Рада України є єдиним органом законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (пункти 1, 14 частини першої статті 92, стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України).

Враховуючи викладене, Комітет з питань правової політики вирішив:

1. Рекомендувати Верховній Раді України проект Закону про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» щодо врегулювання окремих питань проходження служби у Службі судової охорони (реєстр. № 3935 від 24 липня 2020 року), поданий народним депутатом України Божиком В.І., за результатами розгляду в першому читанні прийняти за основу.

2. Доповідачем від Комітету з цього питання під час розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України визначити співголову підкомітету з питань правосуддя Павліша П.В.

Голова Комітету

А.Є. КОСТІН

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Костін Андрій Євгенович
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B0400000053E22E00CC878200
Дійсний до: 16.03.2022 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 04-26/03-2020/163940 від 22.09.2020

199420